

10,3,1. TS. 1,6,2.2. KAUC. 6. 16. 48.

सपत्नित् adj. dass. VS. 1,29.

सपत्न्यी s. u. सपत्न्यन्.

सपत्न्येयण adj. Nebenbuhler verschauend AV. 2,18,2.

सपत्न्यित् 1) adj. Nebenbuhler bestiegend MBh. 3,16389. — 2) in. N. pr. eines Sohnes des Kṛṣṇa von der Sudattā HARIV. 9188.

सपत्न्या (von सपत्न) f. Nebenbuhlerschaft, Feindschaft MBh. 1,4046.

सपत्न्युर् adj. (nom. ऽतूस्) Nebenbuhler überwindend TBR. 1,2,1,21.

सपत्न्य (von सपत्न) n. Nebenbuhlerschaft: पत्न्येयण HARIV. 7078.

सपत्न्यन् adj. Nebenbuhler schädigend VS. 3,18. AV. 10,6,29. 19,28,1.

सपत्न्युषा adj. Nebenbuhler verderbend ÇĀṆKH. GRHJ. 5,2.

सपत्न्यसाद् s. सपत्न्यसाह.

सपत्न्यसाह् adj. f. (ई) VS. PRĀT. 3,121. Nebenbuhler bewältigend VS. 5,10. TS. 1,1,10,1. 5,1,10,2. KĀTH. 19,10. HARIV. 13166 (साद् die neuere Ausg.).

सपत्न्यह् adj. (f. ऽघ्नी) Nebenbuhler schlagend RV. 10,159,5. 166,2. 170,2. VS. 5,24. 12,5. AV. 1,29,5. 4,8,2. 10,6,30. ÇĀT. BR. 1,1,4,14. 14,2,8. KAUC. 47. MBh. 3,11998. 4,531.

सपत्न्यारि m. eine Bambusart ÇANDĀK. im ÇKDR.

1. सपत्नी (von 2. स + पति) adj. f. denselben Herrn habend; f. ein Weib desselben Mannes, Nebenfrau; Nebenbuhlerin P. 4,1,35. 6,3,35. VĀRTT. 3. Schol. (verschiedene Erklärungen). Vop. 6,97. RV. 3,1,10. सपत्नी ऋजो धेनु 6,4. 1,103,8. सपत्नी या ममाधर्मा साध्याभ्यः 10,145,3. JĀÉN. 3,232. MBh. 1,1225. 5,7457. 14,2858. HARIV. 5203. R. 1,70,30. 2,21,22. 24,17. 31,13. 66,19. 104,14. 110,18. R. GORR. 2,6,28. 7,31. 22,4. 3,24,2. 5,14,25. MĀRĀ. 83,13 (निशा स० zu schreiben). ÇĀṆKH. SĀMh. 1,7,106. RAGH. 6,63. 10,58. SPR. (II) 4263. 4737. 6826. 6849. Verz. d. Oxf. H. 215, b, 39. KATHĀS. 16,118. 31,82. 32,124. 33,14. 39,25. 42, 65. 49,206. 210. MĀRĀ. P. 71,20. BHĀG. P. 3,14,10. 4,8,10. 6,14,40. PĀNĒAT. 110,23. RĀGA-TAR. 6,195. ऽस्यर्था 3,21. ऽजन ÇĀK. 93. चतुरत्तमकी० 98. — Vgl. सपत्न, सापत्न, सापत्न्य.

2. सपत्नी (2. स + प०) adj. = सपत्नीक R. 2,33,16.

सपत्नीक (von 2. स + पत्नी) adj. in Begleitung der Frauen oder der Frau, nebst Frau KĀTJ. ÇR. 6,6,28. 19,3,27. 26,7,37. KAUC. 88. RAGH. 1,81. KATHĀS. 27,4. MĀRĀ. P. 17,25. RĀGA-TAR. 2,28.

सपत्नीकर (सपत्न + 1. कर) zum Nebenbuhler machen: ऽकृत Verz. d. Oxf. H. 137, a, 10.

सपत्नीत्व n. nom. abstr. von 1. सपत्नी MBh. 1,4841.

सपत्न्य n. dass. VARĀH. BRH. S. 103,4. — Vgl. die richtige Form सापत्न्य.

सपदि (von 2. स + पद् adv. gaṇa द्विदण्डादि zu P. 5,4,128. स्वरदि zu 1,1,37. sofort, alsbald, im Nw AK. 3,3,2. 9. H. 1532. HALĀJ. 4. 67. HARIV. 6. SUÇR. 1,131,7. Ind. St. 8,351. MEGH. 52. RAGH. 3,40,5. 75. 9,67. 82. 12,103. ed. Calc. 1,77. KUMĀRAS. 3,76. 6,4. ÇĀK. 115, v. 1. VARĀH. BRH. S. 12,1. SPR. (II) 879. 1676. 2414. 3181. 3772. fg. Glt. 4,7. 10,2. KATHĀS. 2,81. 6,70. 11,83. 12,193. 17,170. 18,282. 377. 21,145. 25,290. 26,279. 43,261. 45,364. 116,63. SĀH. D. 34,5. PRAB. 24,2. 104, 6. DHŪRTAS. 85,3. BHĀG. P. 1,9,33. 2,7,24. 5,8,19. 10,18,29. PĀNĒAT.

VII. Theil.

198,3. ÇĀT. 10,97.

सपद्म (2. स + पद्म) adj. mit Lotusblüthen versehen: सलिल R. 6,2.

सपर (2. स + पर) n. eine best. hohe Zahl (mehr als परार्ध) MBh. 2. 2144. = साधिकं परार्धादप्यधिकम् NILAK.

सपरितोषम् adv. s. u. परितोष und füge ÇĀK. 22,14, v. 1. hinzu.

सपरिषत्क (2. स + परिषद्) adj. sammt Anhang: आचार्य GOBH. 3. 2,40. 4,23.

सपर्य, सपर्येति NAIGH. 3,5 (परिचरणकर्मन्). gaṇa कण्डादि zu P. 3. 1. 27 (पूजायाम्). सपर्यम्, असपर्येत् AV. 14,2,20. nur im praes. und imperf. ehren, verehren: श्रुष्टो देवं सपर्यत RV. 3,9,8. यो अयं वामिदं वचः (= वचसा) सपर्यति 1,93,2. नमसा 3,31,19. 4,12,2. अग्रिम 1,12,8. 5,14,5. 8. 44,15. सपर्यस्तस्वा यज्ञेषु देवमीकृते 5,21,3. धीभिः 23,4. शुष्मम् 6,44,5. जूती 8,41,6. सेमैः 31,5. ब्रह्मा कस्तं सपर्यति 53,7. महे देवाय तदृतं सपर्यत zur Ehre ausführen 10,37,1. कृविषा 98,4. प्रयसा 1,38,7. धृतेन 72,3. 8,26,13. AV. 3,30,6. 14,2,18. 23. गीर्भिः 19,7,1. इदं कृविरादित्यासः सपर्यत gratum habere KAUC. 73.

— वि hier und dort verehren: वि त्वा नरः पुत्रा सपर्यन् RV. 1,70,10.

सपर्य (von सपर्य) 1) adj. in dem unverständlichen Stück RV. 10,106.

5. — 2) f. आ (Göttern und Menschen erwiesene) Verehrung, Ehren-erweisung AK. 2,7,34. H. 447. HALĀJ. 1,128. श्रियः MBh. 12,8427. HARIV. 8670. RAGH. 14,81. KATHĀS. 26,208. PĀNĒAR. 3,2,32 (pl.). अति-धीनाम् RAGH. 13,46. AK. 2,7,13. अतिधि० NĀGĀN. 11. देवद्विज० KATHĀS. 17,134. Verz. d. Oxf. H. 146, b, 3. सपर्या प्रति-ग्रह HARIV. 15435. RAGH. 2,22. लम् BUĀG. P. 7,8,54. कर 2,3,21. 4,8,54. 5,7,11. KATHĀS. 43,38. 103,160. 236. रच्य BUĀG. P. 3,2,2. शिरसा आ-कर 1,10,29. सं-भर 5. 3,6. दा 4,4,8. नि-वर्तय RAGH. 16,39. वि-धा BUĀG. P. 8,22,23. प्रतिवि-धा UTTARAR. 12,7 (16,13). ऽविधि RAGH. 5,22. सपर्या अभि-गा 11,35. प्रत्युद्-इ KUMĀRAS. 5,31. उप-आस् BUĀG. P. 7,14,40. पूज्य 10,28,4. प्रति-ग्रह 3,21,48. सपर्यावर्तमान d. i. सपर्या 10,43,9.

सपर्यु (wie eben) adj. 1) ehrend, huldigend RV. 2,6,3. 3,54,2. 7,2,4. 94,10. — 2) ergeben, treu: Rosse RV. 3,50,2.

सपर्येय (wie eben) adj. colendus RV. 6,1,6. KĀTH. 8,13. KAUC. 6.

सपलाश (2. स + प०) adj. mit Blättern besetzt: ein Zweig AIT. BR. 8,13. ÇĀṆKH. ÇR. 4,17,5. LĀTJ. 1,2,17. ĀÇV. GRHJ. 1,11,2. 4,8,15.

सपशु (2. स + पशु) adj. von Vieh begleitet, sammt Vieh: सगृहः सपशुः सुवर्गं लोकमेति TS. 3,5,4,3. ÇĀT. BR. 12,5,1,14. चातुर्मास्य mit einem Thieropfer verbunden KĀTJ. ÇR. 5,11,19.

सपशुक adj. dass. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 549,17.

सपाद (2. स + पाद्) adj. nebst einem Viertel M. 8,241. RĀGA-TAR. 4. 407. BUĀG. P. 5,22,5. s.

सपादक (wie eben) adj. nebst den Füßen KĀTJ. ÇR. 7,2,33.

सपाडक (2. स + पाडका) adj. beschuht R. 3,52,9.

सपाल (2. स + पाल) 1) adj. von einem Hüter begleitet: पशवः M. 8. 240. 242. लोकः die Welt mit ihren Fürsten BUĀG. P. 1,9,14. — 2) m. N. pr. eines Fürsten TĀRAN. 287.

सपिण्ड (2. स + पि०) adj. (f. घा) am Piṇḍa für die Manen Theil nehmend, nicht ferner als in der sechsten Generation mit Jmd (gen.) verwandt Vop. 6,97. AK. 2,6,1,33. H. 562. HALĀJ. 2,354. 3,50. GOBH.